

Kohtuasi T-117/05 R

Andreas Rodenbröker jt

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon

Ajutiste meetmete kohaldamise menetlus — Kohaldamise peatamise taotlus —
Direktiiv 92/43/EMÜ — Kiireloomulisus — Puudumine

Esimese Astme Kohtu presidendi määrus, 5. juuli 2005 . . . . . II - 2596

Määruse kokkuvõte

1. *Ajutiste meetmete kohaldamine — Vastuvõetavuse tingimused — Hagiavaldus — Vorminõuded — Väidete kokkuvõte, mis esmapilgul õigustab taotletud meetmete kohaldamist — Argumentide lühiesitus — Vastuvõetavus — Tingimused (EÜ artiklid 242 ja 243; Esimese Astme Kohtu kodukord, artikli 104 lõige 2)*
2. *Ajutiste meetmete kohaldamine — Vastuvõetavuse tingimused — Põhikohtuasja hagi vastuvõetavus — Asjassepuutumatus — Piirid (EÜ artiklid 242 ja 243; Esimese Astme Kohtu kodukord, artikli 104 lõige 1)*

3. *Ajutiste meetmete kohaldamine — Kohaldamise peatamine — Ajutised meetmed — Kohaldamise tingimused — Kiireloomulisus — Tõsine ja korvamatu kahju — Tõendamiskoormis — Hageja materiaalsed seisundit mõjutav varaline kahju — Piisava tõenäosusega ettenähtav kahju — Hagejast erinevate isikute olukorra arvesse võtmine — Välistamine*

(EÜ artiklid 242 ja 243; Esimese Astme Kohtu kodukord, artikli 104 lõige 2)

1. Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 104 lõikes 2 sätestatud tingimused nõuavad, et peamised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele ajutiste meetmete kohaldamise taotlus toetub, peavad selguma ühtselt ja arusaadavalt ajutiste meetmete kohaldamise taotluse tekstist endast. Sellegipoolest, kui taotlus sisaldab vaatamata oma ebaselgusele ja esitusviisi segasusele väiteid ja argumente, mille eesmärk on tõendada, et on täidetud tingimused, mis puudutavad *fumus boni juris*'e olemasolu ja kiireloomulisust, ja kui taotlus võimaldab vastaspoolel edukalt esitada selle kohta oma märkusi ja ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul neid analüüsida, ei saa järeldada, et taotlus on vastuvõetamatu sel põhjusel, et see ei vasta kodukorra artikli 104 lõikes 2 sätestatud tingimustele.

(vt punktid 53 ja 54)

2. Ajutiste meetmete kohaldamise menetluses hagi vastuvõetavust üldjuhul ei

kontrollita, et vältida põhimenetluses nõude ette ära otsustamist. Kui aga väidetakse, et põhimenetluses on hagi, millega seoses ajutiste meetmete kohaldamise taotlus esitatakse, ilmselgelt vastuvõetamatu, siis võib osutada vajalikuks kontrollida, kas esmapilgul esinevad teatud asjaolud, mis võimaldavad hagi vastuvõetavaks tunnistada.

(vt punkt 55)

3. Ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kiireloomulisust hinnatakse selle alusel, kas asjas on vaja teha esialgne lahend vältimaks ajutisi meetmeid taotlevale poolele raske ja korvamatu kahju tekkimist. Viimati nimetatatu peab tõendama, et ta ei saa oodata lõplikku lahendit põhimenetluses ilma, et talle selline kahju tekiks.

Kuigi vastab tõeale, et raske ja korvamatu kahju olemasolu tõendamiseks ei tule ajutiste meetmete kohaldamise menetluses tõendada kahju tekkimist absoluutse kindlusega, vaid piisab, kui kahju tekkimine on ettenähtav piisava tõenäosusega, tuleb hagejatel tõendada vähemalt faktilised asjaolud, mille põhjal saab järeldada, et raske ja korvamatu kahju võib tekkida, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik saaks hinnata selle tõenäosust. Seega ei ole kiireloomulisuse tingimus täidetud, kui väidetavad asjaolud ei kujuta endast tegelikku ohtu, vaid tegemist on tulevase, ebakindla ja juhuslikult saabuda võiva ohuga.

Arvesse ei saa võtta ka kahju, mille kohta väidetakse, et see tekkis hagejatest erinevatele isikutele, kuna kahju, mida arvestatakse kiireloomulisuse hindamisel, peab olema tekkinud taotlejale isiklikult. Samuti ei või majanduslikku kahju pidada korvamatuks ega isegi raskesti korvatavaks, välja arvatud erandlikel asjaoludel, kui selle eest on hiljem võimalik maksta rahalist hüvitist.

(vt punktid 71 ja 72, 74—76)